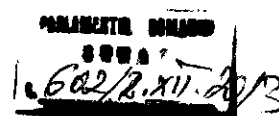
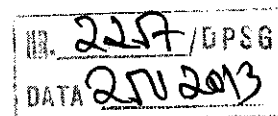




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea și modificarea Art. 244 al Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal*”, inițiată de domnul senator Valeriu Todirașcu – independent (Bp. 502/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 244 din *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, cu scopul de a incrimina plagiatul, fapta urmând a fi pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 12 ani sau cu amendă penală și retragerea diplomei sau titlului.

Conform inițiativei legislative, plângerea penală se poate face de către instituția prejudiciată, dar și de orice persoană care posedă diploma, titlul sau poziția omologă celei obținute prin înșelăciune sau se consideră prejudiciată de avansarea sau avantajul obținut prin înșelăciune de către autorul lucrării.

II. Observații

1. Drepturile de autor sunt protejate de legislația țării noastre, atât prin mijloace de drept civil, cât și prin mijloace de drept penal, în special în cadrul *Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, spre exemplu, conform art. 141 din legea menționată, „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 50.000 lei fapta persoanei care își însușește, fără drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunoștință publică o operă sub un alt nume decât acela decis de autor*”. Reglementarea citată va avea, odată cu intrarea în vigoare a *Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*, respectiv data de 1 februarie 2014, următorul conținut:

„Art. 141. (1) *Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care își însușește, fără drept, în întregime sau în parte, opera unui alt autor și o prezintă ca o creație intelectuală proprie.*

(2) *Împăcarea înlătură răspunderea penală*”.

Așadar, apreciem că, atât la acest moment, cât și în ceea ce privește noua legislație penală, reglementările ce au în vedere protejarea dreptului de autor și a drepturilor conexe sunt suficient de cuprinzătoare și sancționează, în mod corespunzător, toate formele de încălcare a acestor drepturi.

2. În ceea ce privește argumentele cuprinse în cadrul *Expunerii de motive* pentru asimilarea acestei fapte celei de înșelăciune, apreciem, de asemenea, că textul art. 215 din *Codul penal* are o formulare suficient de largă pentru a cuprinde sub incidența sa toate acele cazuri în care inducerea în eroare a unei persoane și obținerea de beneficii prin aceasta îmbracă forme suficient de grave pentru a fi sancționată din punct de vedere penal.

Diplomele, titlurile universitare sau academice sunt acordate de către comisii special constituite care au îndatorirea de a verifica, printre altele, și originalitatea operei respective. În măsura în care lucrarea nu întrunește condițiile necesare, sancțiunea specifică este neacordarea diplomei sau retragerea acesteia, autorul plagiatului neputându-se prevala de un titlu

obținut prin încălcarea reglementărilor privind dreptul de autor, pentru obținerea de avantaje materiale sau de altă natură, conform celor descrise în *Expunerea de motive*.

Apreciem, aşadar, că o sancţionare din punct de vedere penal a acestei situaţii exprese, atunci când ea nu se încadrează în ipotezele deja prevăzute de legislaţia penală apare ca excesivă. Sancţiunile penale sunt cele mai grave forme de sancţiuni, ele sunt destinate acelor încălcări de o anumită gravitate ale normelor de convieţuire socială, în cazul cărora se apreciază că toate celelalte forme de sancţionare ar fi insuficiente pentru îndreptarea făptuitorului şi repararea prejudiciului creat.

3. După cum se cunoaşte, cadrul legislativ în materia dreptului penal substanţial a fost supus recent unui amplu proces de reformă, actele normative adoptate fiind rezultatul cooperării inter-instituţionale, cu implicarea puterii executive (Ministerul Justiţiei, celelalte ministere şi autorităţi cu atribuţii în domeniu), legislative şi judecătoreşti (Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie).

Astfel, domeniul dreptului penal material a fost modificat în mod substanţial, fiind adoptat un *nou Cod penal (Legea nr. 286/2009)* şi, recent, *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*. Această din urmă lege a operat o serie de modificări legislative, în vederea creării unui cadru legislativ coerent şi clar în materie penală, prin evitarea suprapunerilor de norme în vigoare existente în *Codul penal* şi în legile speciale, crearea unui regim sancţionator uniform şi adaptarea legilor speciale la normele *noului Cod penal*, prin clarificarea anumitor aspecte ambigue din legislaţia penală existentă, precum şi prin reformularea unor texte pentru asigurarea respectării cerinţelor de previzibilitate a legii penale, potrivit jurisprudenţei europene în materie ori prin completarea unor ipoteze de incriminare pentru a răspunde obligaţiilor asumate de statul român pe plan internaţional.

În continuare, având în vedere modificările propuse prin *Legea nr. 187/2012*, Guvernul României a adoptat, în cursul lunii noiembrie 2012, memorandumul cu tema „*Adoptarea măsurilor necesare asigurării unui cadru normativ care să răspundă exigenţelor referitoare la accesibilitatea şi previzibilitatea normei de drept. Implicaţiile adoptării Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a noului Codul penal*”

asupra republicării unor acte normative”, prin care au fost stabilite principiile referitoare la necesitatea creării unui sistem legislativ stabil, unitar, corelat și inter-relaționat, inclusiv prin evitarea paralelismelor legislative și prin care s-a agreat soluția de principiu conform căreia orice modificare, completare sau abrogare a normelor juridice cuprinse în actele normative care cuprind și dispoziții penale, modificate prin *Legea nr. 187/2012*, precum și orice republicare a acestor acte normative să aibă în vedere soluțiile deja agreate și adoptate prin legea de punere în aplicare a *noului Cod penal*¹.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,



Victor-Victor PONTA

Domnului senator George – Crin Laurențiu Antonescu

Președintele Senatului

¹ Aceasta, întrucât soluțiile cuprinse în Legea nr. 187/2012 s-au conturat în urma unui intens și complex proces de identificare și analizare a legislației naționale în materia dreptului penal material (fiind analizate în etapa premergătoare elaborării aproximativ 300 de legi speciale), noile texte fiind rezultatul cooperării tuturor ministerelor, instituțiilor și autorităților publice cu atribuții în domeniile analizate, dar și al unor dezbateri parlamentare extinse asupra tuturor intervențiilor legislative cuprinse în Legea nr. 187/2012.